

bekendte, det bestaaende saaledes, at Uretfærdigheden bliver saa lille som muligt; thi mere opnaar man jo ikke ved en Lov. Det nytter ikke, at vi her tror, at vi kan lave Love, der skaber fuld Retfærdighed i enhver Henseende, det lykkes ikke. Det, det drejer sig om, er at udvikle Lovgivningen saaledes, at Uretfærdighederne bliver de mindst mulige, og det tror jeg naas langt lettere gennem det gamle kendte System, hvor man kan rette paa disse Skatter, end ved at indføre et nyt Princip, der i lang Tid maa staa i Prøvelsernes Tegn, og hvor man maa staa famlende, saaledes som man maa gøre det overfor selve det grundlæggende i dette Princip, *Vurderingen*. Man har fra Grundskyldstilhængernes Side anført alle de Anker, man vel har kunnet finde overfor den nuværende Ejendomsskyldvurdering, og vi har fra vor Side fremsat alle de Anker, vi har kunnet finde mod Delingen af Vurderingen mellem Bygninger og Jord. Og jeg mener, at man skal ikke alene se paa den ene Sides Argumenter, men man skal se paa det hele. Man skal i Virkeligheden erkende, at Delingsprincippet er det daarlige af alle Principper at bygge en Beskatning paa, som virkelig skal kunne holde. Derfor ønsker vi, at man bliver ved det bestaaende System, Ejendomsskyldsystemet, og søger at gøre det saa retfærdigt som muligt ud fra de Erfaringer, vi har indhøstet, i Stedet for at gaa over til noget nyt og uprøvet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det ærede Medlem, som nu talte (A. C. D. Petersen), gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, idet han mente, at der var tre eller fire Kategorier indenfor Venstre, som ikke vilde have Grundskyld. Det er jo ikke rigtigt. De vil alle have Grundskyld; der er bare nogen Forskel i Opfattelsen af, hvilken Promille man skal sætte for Jord og hvilken for Bygninger. Det ærede Medlem er jo Talsmand for deres Opfattelse, som overhovedet *ikke* vil have Grundskyld, fordi de mener, at det kan blive farligt i Fremtiden. Det er Forskellen. Men det ærede Medlem har ikke indladt sig paa at imødegaa de Betragtninger, som jeg har gjort gældende med Hensyn til den Skævhed, der vil komme i vor Beskatning, naar man vil have Ejendomsskyld som eneste Skat. Og det er klogt, for det vil ikke være let at imødegaa dem. Jeg glædede mig over den sidste Bemærkning af Ordføreren for det konservative Folkeparti (Fibiger), at han

haabede, der kunde blive Enighed om dette Spørgsmaal her, og at man muligvis kunde komme til at faa Skat paa Jord for sig og paa Bygninger for sig, men med den samme Promille. Herefter synes i hvert Fald Skismaet med Hensyn til Grundskyld at være indenfor det konservative Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser vil jeg dog straks sige, for at der ikke skal foreligge nogen Misforstaaelse — saa vidt jeg ved, var det ærede Medlem ikke til Stede i Gaar, da jeg talte —, at det, jeg sagde, var, at jeg haabede, det maatte lykkes de tre Partier, som vil gennemføre dette Lovforslag, at naa dertil, at vi faar den samme Promille paa Bygninger som paa Jord. (*Pinholt:* Saa beder jeg undskyldte, saa har jeg misforstaaet). I saa Fald mener jeg nemlig, Skaden bliver mindre end ellers.

Holdgaard: Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen gjorde ligesom et Forsøg paa at give det Udseende af, at Husmændene havde underkendt Betydningen af det Samarbejde, der har været mellem store og smaa Landbrugere i Andelsbevægelsen, og at det var en særlig fortjenstfuld Gerning, naar Gaardmændene havde givet Husmændene Ret til at være med i deres Andelsforetagender. Deroverfor vil jeg sige, at de mindre Landbrugere selvfølgelig fuldt ud anerkender det Samarbejde, der har været paa dette Omraade, men vi husker jo ogsaa, at der dog enkelte Steder blev gjort Forsøg paa at indføre det, som man kalder Stemmekvægsbestemmelsen, og det var vel altid de mindre Landbrugere, der vendte sig mod saadanne Bestemmelser. Jeg kunde ogsaa have Lyst til at spørge det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, hvorledes han tror, det vilde være gaet med Andelsbevægelsen, med vore Andelsmejerier og vore Andelsslagterier, hvis Gaardmændene havde holdt Husmændene udenfor. Derfor er det ikke noget absolut Bevis for Kærlighed til de smaa Landbrugere, at man har ønsket at have dem med. Jeg har ønsket at fremsætte denne Bemærkning, for at det ikke skal se ud, som om man ikke indenfor de mindre Landbrugeres Kreds forstaaer Betydningen af det Samarbejde, der har været.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen talte ogsaa om, at andre Medlemmer slaar sig op som Talsmænd for Husmændene.